

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.086/2025/4.

A felperes:

Felperes1 (cím2)

A felperes jogi képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd

(cím6)

Az alperes:

Alperes1

(Cím1)

Az alperes jogi képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

(cím5)

A per tárgya:

személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Szombathelyi Törvényszék, 28.P.20.096/2024/9. sz. ítélet

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes; 10.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését részben és akként változtatja meg, hogy

- az elégtételadás szövegét az alábbiak szerint határozza meg:

„2022. július 25-én a hirportal1.hu portálon „Szexuális botrányok sorozata a Párt1ban” címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk Önről, hogy szexuális kapcsolatot folytatott egy fiatalkorú hölggyel. Ezen valótlan állítással megsértettük a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, ami miatt ezúton bocsánatot kérünk Öntől.”;

- az alperes által az államnak megfizetendő kereseti illetéket 90.000 (kilencvenezer) forintról 162.000 (százhatvankettőezer) forintra emeli fel.

míg ezt meghaladóan az ítélet megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 85.725 (nyolcvanötezer-hétszázhuszonöt) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 168.000 (egyszázhatvannyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az államnak az ítélet jogerőre emelkedését követő hatvan napon belül a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára. Az illeték megfizetésekor közleményként fel kell tüntetni a jogerős ítéletet hozó bíróság nevét és a határozat ügyszámát, valamint az illetékfizetésre kötelezett adószámát.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított, s a fellebbezés elbírálása során is irányadó tényállás szerint a felperes nő, öt gyermek édesapja. 2010 és 2018 között a Párt1 országgyűlési képviselője volt, majd 2019-től 2024-ig a Vármegyei Közgyűlésben képviselő.

[2] Az alperes adja ki a www.hirportal1.hu internetes hírportált, melynek célközönsége Vármegye2 lakossága. A hírportálon 2022. július 25-én „Szexuális botrányok sorozata a Párt1ban” címmel cikk jelent meg.

[3] Az alperes a cikkben valótlanul híresztelte, hogy „az ötgyermekes, nő Felperes1 szexbotránya sem maradt titokban, a párt frakciójának tagja a Párt1 ifjúsági tagozatában tevékenykedő fiatalkorú hölgygel folytatott szexuális kapcsolatot, az ügyről pedig politikus1 volt pártelnök is tudott, aki megpróbálta eltussolni a „keresztény-nemzeti” párt számára kényes esetet.”

[4] Ez az állítás több, az alperes, illetve jogelődje által kiadott sajtótermékben is megjelent. A felperes ezért pereket indított, sajtó-helyreigazítás, valamint személyiségi jogsértés megállapítása és sérelemdíj megfizetése iránt. Több ítélet állapította meg, hogy az alperes az említett állításokkal a felperes személyhez fűződő jogát megsértette, és vele szemben objektív és szubjektív szankciót is alkalmazott.

[5] A felperes kereseti kérelmében kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette jóhírnév védelméhez fűződő jogát, azzal, hogy valótlanul állította, szexuális kapcsolatot folytatott egy fiatalkorú hölgygel.

Kérte, a bíróság kötelezze az alperest elégtétel adására, úgy, hogy a vele szemben elkövetett jogsértésért sajnálkozását az alábbi szövegű levélben fejezze ki:

„Tisztelt Felperes1 Úr!

2022. július 25-én a hirportal1.hu portálon „Szexuális botrányok sorozata a Párt1ban” címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk Önről, hogy szexuális kapcsolatot folytatott egy fiatalkorú hölgygel. Ezen valótlan állítással megsértettük a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, amely miatt ez úton bocsánatot kérünk Öntől!

Tisztelettel: Személy1 elnök-vezérigazgató”.

Kérte a törvényszéket arra is, kötelezze az alperest 1.500.000 forint sérelemdíj, s ennek 2022. július 26-ától a kifizetés napjáig terjedő időre járó késedelmi kamata megfizetésére.

[6] Keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdésére, 2:43. § d) pontjára, 2:45. § (2) bekezdésére, 2:51. § (1) bekezdésének a) és c) pontjaira, 2:52. § (1) és (3) bekezdéseire, valamint 6:48. § (1) bekezdésére alapította.

[7] Hangsúlyozta, a cikkben az alperes valótlan tényállítást tett róla Ez a tényállítás az alperes által üzemeltetett www.hirportal2.hu portálon 2016-ban már megjelent, amit egyik jogelődje, a cég1 Kft. által kiadott, jelenleg az ugyancsak az alperes által működtetett www.hirportal3.hu portál is átvett. Az alperes a www.hirportal1.hu oldalon annak ellenére tette közzé valótlan állítását, hogy a www.hirportal2.hu és a www.hirportal3.hu

oldalakon megjelent közléseket érintően jogerős ítéletek állapították meg, hogy a közlések valótlanok.

[8] Kifejtette, hogy tűrési kötelezettsége még közszereplőként sem terjed ki a hamis tényközlésekre. Mindazonáltal a sérelmezett közlés nem is közéleti tevékenységére, hanem kizárólag magánéletére vonatkozott, ezért az esetet nem lehet a közügyek vitatására vonatkozó szempontrendszer alapján megítélni. Az alperes jobb tudomása ellenére, érzékeny témában tett valótlan kijelentést róla, mely társadalmi megítélését súlyosan rombolta. Kérte, hogy a bíróság a sérelem bekövetkezését külön bizonyítás nélkül, köztudomású tényként fogadja el, különösen amiatt, mert a közlés családját is érzékenyen érintette, magyarázkodásra kényszerült. Álláspontja szerint a jogsértés kiemelkedő tárgyi súlyú, a kifogásolt közlésnek a környezetére gyakorolt hatása jelentős. Az alperes rosszhiszemősége nyilvánvaló, hiszen célzatosan, a közvélemény előtti hiteltelenítése érdekében állított valótlanságot. A sérelemdíj mértéke tekintetében értékelni kell a súlyos felróhatóságon kívül a többszörös jogsértést, valamint a sérelemdíj repressziós funkcióját is. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy az alperes a médiapiacra domináns gazdálkodó szervezet, mellyel szemben az igényeltnél alacsonyabb összegű sérelemdíj rendeltetését nem tudná betölteni. Kiemelte, a közlést az alperes soha nem igazította helyre, a www.hirportal1.hu hírportálon a cikk a mai napig változatlan tartalommal elérhető. Tény, hogy személyét érintő hasonlóan jogsértőnek bizonyult közlések más sajtótermékben is megjelentek, ami azonban nem befolyásolja, hogy a perben érintett tartalom megítélésére milyen hatással volt. Annak pedig nincs jelentősége, az elévülési időn belül keresetét mikor érvényesíti.

[9] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a sérelmezett tényközlést nem tudja bizonyítani, azonban azt helyreigazította, ami a politikai közszereplő felperesnek elegendő kompenzációt kell, hogy jelentsen. Közszereplőként a felperes fokozott mértékben köteles tűrni a személyét érintő kritikus állításokat, szűk körben a valótlan tényállításokat is. Az elégtétel adására irányuló igény alaptalan, ugyanis a bíróság őt hozzájárulása nélkül a jogsértés elismerésére vagy sajnálkozásra, bocsánatkérésre nem kötelezheti. Mindemellett, ha erre mégis kötelezhető lenne, úgy számításba kell venni, hogy a pert megelőzően megfelelő elégtételt nyújtott a közlés helyreigazításával. Ezen túlmenően a címzés és az aláírás bíróság általi meghatározása nem indokolt, s nem kérheti a felperes, hogy az elégtételadás lényegtelen formális elemei kívánságainak megfeleljenek. Az okozott nemvagyoni sérelem bagatell, ezért nincs indoka annak sérelemdíjjal kompenzálásának. Amennyiben terhére sérelemdíj mégis megállapítható volna, úgy az igényelt összeg nem áll összhangban a sérelemmel, az a köztudomású tények alapján megállapítható hátrány kompenzációjához szükséges mértéket meghaladja. Értékelni kell azt is, hogy a felperes a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon kívül további hátrányok bekövetkezésére nem hivatkozott, ilyet nem bizonyított. A közlés a hírfolyamban a sajtóhíresztelések egyike volt, a sérelem pedig nem különíthető el a többi platformon megjelent, azonos tartalmú közlések hatásától. A tényállítás többszöri közzététele folytán az érintett tartalom az átlagos olvasónak a felperesről alkotott véleményét már nem befolyásolta, a közbizalmat iránta jelentős mértékben már nem csökkentette. Azt, hogy a sérelmezett közlés a felperesnek hátrányt nem okozott, igazolja, hogy az igényt a cikk megjelenését követő közel két évvel terjesztette elő. Vitatta végül a késedelmi kamat követelést.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát az általa üzemeltetett www.hirportal1.hu internetes oldalon 2022. július 25-én „Szexuális botrányok sorozata a

Pártlban” címmel megjelent cikkben annak valótlan állításával, hogy a felperes szexuális kapcsolatot folytatott egy fiatalkorú hölggyel.

Kötelezte az alperest, hogy adjon elégtételt akként, hogy a felperessel szemben elkövetett jogsértésért való sajnálkozását tizenöt napon belül az alábbi tartalmú levélben fejezze ki a felperes számára:

„Tisztelt Felperes! Úr!

2022. július 25-én a hirportal1.hu portálon „Szexuális botrányok sorozata a Pártlban” címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk Önről, hogy szexuális kapcsolatot folytatott egy fiatalkorú hölggyel. Ezen valótlan állítással megsértettük a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, amely miatt ez úton bocsánatot kérünk Öntől!

Tisztelettel: Személy1 elnök-vezérigazgató”.

Kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 1.500.000 forint sérelemdíjat, és ezt az összeget érintően 2022. július 26-ától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, valamint 171.450 forint perköltséget. Kötelezte az alperest 90.000 forint feljegyzett eljárási illeték megfizetésére is.

[11] Határozatának indokolásában felhívta a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdéseit, 2:43. § d) pontját, 2:44. § (2) és (3) bekezdéseit, 2:45. § (2) bekezdését, 2:51. § (1) bekezdésének a) és c) pontjait, 2:52. § (1) - (3) bekezdéseit, 6:47. § (1) és (2) bekezdéseit, 6:48. § (2) bekezdését, 6:534. § (1) bekezdését, a Legfelsőbb Bíróság PK 12. és 14. számú kollégiumi állásfoglalásait, továbbá a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdését, s abból indult ki, hogy a perbeli sajtócikk kifogásolt tartalmának valódiságát az alperes nem bizonyította. Nem volt vitatott, hogy a sérelmezett közlés tényállítás. Ez kizárólag a felperes magánszféráját érintette, és nem közszereplői tevékenységével volt kapcsolatos. A cikkből az átlagolvasó azt a következtetést vonhatta le, hogy a felperes férjként és ötgyermekes apaként elítélendő módon fiatalkorúval folytatott szexuális viszonyt. E valótlan tényállítás személyére nézve sértő, lejáratására alkalmas. Annak, hogy a felperes közszereplő, s mint ilyen, a közszereplői tevékenységével összefüggő véleményalkotás során tűrés kötelezettsége magasabb, nem volt jelentősége, ugyanis e tűrés kötelezettség a magánszférát érintő hamis tények közlésére nem terjed ki; a bizonyíthatóan hamis tényállítás az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem áll alkotmányos védelem alatt. Az Alkotmánybíróságnak a közéleti vitákra vonatkozó gyakorlata sem alkalmazható, ugyanis a sérelmezett állítás nem valamely politikai vitában kifejtett vélemény. A közölt tartalom valóságának ellenőrzését érintően az alperest fokozott gondosság terhelte, amit azonban nem tanúsított. Kifejtette azt is, hogy a közvélemény a közélet szereplőitől fokozottan várja el a társadalmi normák betartását, s amennyiben a közszereplőre hátrányos tényállítás jelenik meg, az a közvélemény negatív értékítéletét vonhatja maga után, azaz alkalmas a róla kialakult kép hátrányos megváltoztatására. Ha az ilyen, a társadalmi normákat érintően közölt negatív tartalmú tényállítás valótlan, az az adott közszereplőre nézve egyben sértő is, s ezzel a közszereplő jóhírneve személyiségi jogának megsértése bekövetkezik. Az adott esetben e jogsértés bekövetkezett, az alperes által működtetett sajtószerv a felperes jóhírnevét

megsértette; a jogsértés és a sajtószerv magatartása között ok-okozati összefüggés áll fenn. Ezért a bíróság a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése alapján megállapította, hogy a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát az alperes megsértette.

[12] A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felperes által megjelölt formában és tartalommal az elsőfokú bíróság indokoltnak ítélte meg az általa kért elégtételadást, amely megfelel a kialakult bírói gyakorlatnak. A nyilatkozat tartalmát az elsőfokú bíróság a végrehajthatóság szempontjából pontosan határozta meg, s nem volt mellőzhető a megnevezés és az aláírás meghatározása sem.

[13] A törvényszék hangsúlyozta, a Ptk. 2:52. § (2) és (3) bekezdései alapján indokolt az alperes sérelemdíj megfizetésére kötelezése. Nem tekinthető bagatellnek a közszereplő felperes szexuális életével kapcsolatos, és ezáltal közvetlenül a személyiségét érintő olyan valótlan tényállítás, ami rá nézve sértő, lejáratására, a közvélemény rosszzalló ítéletalkotására alkalmas. A felperes a jogsértés tényének bekövetkeztét megfelelően bizonyította, és a személyiségi jog megsértésének törvényi tényállása már magában foglalja a vagyoni hátrány megvalósulását is. A jogsértés objektíve alkalmas volt arra, hogy hátrányosan befolyásolja a felperes megítélését. Konkrét hátrány bekövetkezését nem kellett bizonyítania; maga a sérelmezett valótlan közlés alkalmas volt arra is, hogy a felperes és családja a közvélemény előtt magyarázkodásra kényszerüljön.

[14] Az alperes, illetőleg a jogelődje által működtetett sajtószervek által közölt, a per tárgyával azonos valótlan tényállításokat nem lehet valótlan tényállítási láncolat egyik részeként tekinteni, figyelemmel arra, hogy a cikkek egymással nem voltak valós összefüggésben, annak ellenére sem, hogy ezek mindegyike lényegében ugyanazt a valótlan tényállítást tartalmazta. A felperes által hivatkozott peres eljárásokban meghozott jogerős döntésekkel meghatározott sérelemdíjak a jelen jogvita tárgyától elkülönülnek, s nem alkalmasak a www.hirportal1.hu internetes oldalon közzétett tartalom folytán elszenvedett személyiségi jogsértés megfelelő kompenzálására.

[15] A sérelemdíj mértéke szempontjából a törvényszék leszögezte: annak kompenzálnia kell a jogsértéssel elszenvedett hátrányt, másrészt pedig szükséges, hogy visszatartsa az alperest a további jogsértések elkövetésétől. Nincs relevanciája annak, hogy a www.hirportal1.hu internetes oldalt konkrétan mennyien látogatják; ezzel szemben relevánsnak ítélte meg, hogy bíróság az alperest, illetve sajtószervét ugyanilyen tartalmú tényállítással korábban már jogerős döntéssel elmarasztalta személyiségi jogsértés, illetve sajtó-helyreigazítás iránti peres eljárásokban. Ezek a peres eljárások túlnyomórészt korábban voltak folyamatban, minthogy a perbeli közlés megjelent. Megállapítható tehát, hogy az alperes szándékos magatartásával sértette meg a felperes személyhez fűződő jogát. Mindemelllett az általános társadalmi közfelfogás szerint súlyosan negatív megítélése van annak, ha egy politikai közszereplő fiatalkorúval, kiskorúval folytat szexuális kapcsolatot, annak ellenére, hogy családos és öt gyermeket nevel. Ezen túlmenően az alperes nem bizonyította, hogy a vitatott közlést helyreigazította. A korábban más sajtószerv által ugyanilyen tartalmú tényállítás miatt megtett helyreigazítás nem vehető figyelembe; illet az alperes nem is bizonyított. Nincs jelentősége annak, hogy a közlésnek jelenleg nincs aktualitása, miként annak sem, hogy a felperes keresetét az elévülési időn belül mikor terjesztette elő. Mindemelllett nem osztotta az alperesnek azt az álláspontját, hogy a közvélemény az ilyen állításokhoz hozzászólt, ugyanakkor figyelembe vette azt, hogy az

ugyanilyen tartalmú tényállítás miatt korábban megítélt sérelemdíj az alperest nem tartotta vissza a jogsértéstől.

[16] A törvényszék a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes perköltségének megfizetésére. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdésének b) pontja, 40. §-a, 42. § (1) bekezdésének a) pontja és 62. § (1) bekezdésének f) pontja alapján kötelezte az alperest a feljegyzett 90.000 forint eljárási megfizetésére az államnak.

[17] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett; annak megváltoztatását elsődlegesen úgy kérte, hogy az ítéltábla bocsánatkérésre, valamint sérelemdíj megfizetésére kötelezését mellőzze, másodlagosan pedig a sérelemdíj összegének mérséklését kérte 400.000 forintra, valamint kamatfizetési kötelezettségének mellőzését. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjaira alapította.

[18] Álláspontja szerint a felperes által kért az az elégtétel, hogy kérjen bocsánatot, a kialakult bírói gyakorlatra tekintettel alaptalan. Egyebekben, ha kötelezhető lenne bocsánatkérésre, úgy az elégtétel adására kötelezés kizárhatja, ha a jogsértő fél a pert megelőzően a jogsértés tárgyi súlyával és nyilvánosságával arányban álló, megfelelő elégtételt szolgáltatott az érintett személynek. Ha pedig már a perindítást megelőzően elégtételt adott a sérelmet szenvedettnek, a perben azt kell vizsgálni, hogy az alkalmas volt-e a személyiségi jogsértés orvoslására; ennek kapcsán a részéről elkövetett jogsértés súlyát, következményeit, annak a felperesre és környezetére gyakorolt hatását, és a bocsánatkérő nyilatkozat körülményeit, megtételének módját, valós tartalmát kell vizsgálni, és ezek összevetése után lehet állást foglalni abban, hogy szükséges-e a jogsértés következményének alkalmazása. Az adott esetben a sérelmezett közlést helyreigazította, ami a felperes számára elegendő, a jogsértés tárgyi súlyával és a nyilvánosságával arányban álló elégtétel. Ha mégis szükséges lenne bocsánatkérésre kötelezése, erre az esetre érvelt azzal, hogy az elégtételadás keretében legfeljebb az elégtétel szövege, lényegi tartalma határozható meg. Ebbe a körbe a címzés és az aláíró személye nem tartozik, azaz a bíróság előzetesen nem határozhatja meg azokat, különösen az aláíró személyét, mivel képviselőjében az ítélet jogerőre emelkedésekor előre nem meghatározhatóan akár több személy is jogszerűen aláírhat. Az elégtétel legfontosabb eleme mindazonáltal maga a bocsánatkérés, amelynek kifejezetten arra kell irányulnia, hogy a jogsértő fél a jogsértést elismeri, és azért elnézést kér. A jogsértő által kinyilvánított bocsánatkérés jogi és morális hatása a közlemény lényegi tartalmában rejlik, nem pedig formális elemekben. A címzés és az aláírás nem változtatja meg a bocsánatkérés tartalmát, tehát nem indokolt és nem is megalapozott annak meghatározása, mivel nem ezek adják a bocsánatkérés jogi relevanciáját. A felperes nem kérheti olyan részletek kikötését, amelyek nem szolgálják a jogsértés hatásainak enyhítését, és a személyiségi jogok védelmét.

[19] A sérelemdíj vonatkozásában hangsúlyozta, hogy bagatell személyiségi jogi jogsértés esetén annak megítélése nem automatikus jogkövetkezmény. Az adott esetben a sérelemdíj összege eltúlzott, nem áll összhangban a politikai közszereplő felperest ért sérelemmel, illetőleg a köztudomású tények alapján megállapítható hátrány kompenzációjához nem szükséges.

[20] A felperes a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon túlmenő hátrányok bekövetkezésére nem hivatkozott, az általános élettapasztalatok alapján pedig nem vonható le olyan következtetés, hogy a törvényszék által megítélt összegű sérelemdíjra lenne jogosult, sőt, hogy egyáltalán sérelemdíj illetné meg őt. Figyelemmel arra, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelent, a cikket ebben a hírfolyamban, a sajtóhíresztelések egyikeként kell értékelni. Emellett nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdeke a jogsértés szankcióinak alkalmazásakor is értékelendő szempont.

[21] Előadta, hogy a sérelemdíj funkciója elsődlegesen a személyiségi jogsértés vagyoni elégtétellel kompenzációja, s csak másodsorban a magánjogi büntetés. Meghatározásakor a valótlán és sértő tényállítások jogi értékelésének megváltozott jogszabályi környezetére is tekintettel kell lenni, azaz releváns a Btk. 2023. június 2-ától hatályos 226. § (3) bekezdése, mely rágalmazás esetében büntethetőséget kizáró okként szabályozza a sajtótermék útján elkövetést, ha a cselekmény nem irányul a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérlő tagadására. A személyiségi jogvédelem ugyan ilyenkor továbbra is igénybe vehető, azonban a prevenciós funkció a sérelemdíj összegének meghatározásakor nem válhat dominánssá, a polgári jogi szankció más jogági szankciók szerepét nem veheti át. A sérelemdíj magánjogi büntető jellege pedig csak olyankor lehet hangsúlyos, ha a jogsértő kiemelkedő, szándékos sérelmet okoz, mely jelen esetben nem valósult meg.

[22] Döntő jelentősége van annak, hogy a felperes közszereplő, így fokozott mértékben köteles tűrni a személyét érintő kritikus állításokat. Az Alkotmánybíróság a közszereplőket érintő állítások fokozott tűrési kötelezettségének határait tágan jelölte ki. Mivel a felperes politikai viták aktív szereplője, számolnia kellett azzal, hogy megnyilatkozásait, cselekményeit mások vitatják, élesen bírálják, politikai hitelességét megkérdőjelezi.

[23] Értékelni kell azt a köztapasztalású tény is, hogy az elmúlt években a közbeszéd mindennapos témájává vált a politikai szereplők közéleti magatartása, így a politikai témákban átlagosan tájékoztatott hírfogyasztók összessége által képviselt „közvélemény” lényegében hozzászólt az ilyen állításokhoz és más megnyilvánulásokhoz.

[24] Az alperes arra is utalt, hogy a jogsértés bekövetkezése óta több, mint két év telt el, a cikkek ismételten nem jelentek meg, a hírek köztudomásúlag nincs figyelembe vehető aktualitása.

[25] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság fellebbezett rendelkezésének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a törvényszék a per eldöntése szempontjából releváns tényállást helyesen állapította meg, a feltárt bizonyítékokból pedig okszerű jogi következtetést vont le.

[26] Az objektív jogkövetkezmény (elégtétel adása) tekintetében kiemelte, a perbeli cikk miatt az alperes nem tett közzé helyreigazítást. De ha meg is tette volna ezt, e körülmény nem befolyásolná a személyiségi jogsértés miatti felelősségét, sem annak szubjektív, sem objektív jogkövetkezményei alkalmazását. A Kúria Pfv.IV.22.281/2017/3. számú ítéletében

kimondta, nincs akadálya annak, hogy a sajtóban elkövetett jogsértés jellegétől függően a sérelmet szenvedett fél a sajtó-helyreigazítással egyidejűleg, vagy utóbb személyhez fűződő jogának megsértése miatt is jogvédelmet igényeljen. Mindemellett az elégtétel adása iránti igénye, módja olyannyira megfelel a vonatkozó bírói gyakorlatnak, hogy annak alkalmazását immár jogegységi határozat is kifejezetten lehetővé teszi. A címzett és az aláíró személye az elégtételadás része, ugyanis az alperesnek levelet kell neki írnia, melynek vannak minimális tartalmi elemei; ezek közé tartozik a címzett és az aláíró. Az alperes cégjegyzésre jogosult képviselője egyébként a mai napig változatlan, így ilyen formában elégtétel adását kérni egyrészt nem jogsértő, másrészt pedig az alperes gyakorlatának ismeretében a későbbi végrehajtási eljárás során kifejezetten praktikus és célszerű nem csupán a tartalom, de a forma pontos meghatározása is.

[27] A sérelemdíj tekintetében szerinte nem állítható, hogy a jogsértés által okozott nemvagyoni hátrány bagatell lenne, sőt, az alperes jelentős tárgyi súlyú jogsértést követett el. Ugyanezen valótlan állítás miatt jogerős ítélet már többször marasztalta őt, eredményes fellépéseinek azonban visszatartó ereje nem volt. Utalt arra, dunaújvárosi és környékbeli ismerősei, párttársai közül többen is jelezték, olvasták a cikket, s őket kérdezték meg ismeretlenek, mi igaz a róla szóló részből. Az alperes valótlan állítása tehát a köztudatba átment.

[28] Kiemelte: hogy a sérelemdíj iránti igény megalapozottságához elegendő köztudomású tényekre hivatkozni, a jogosultat a szubjektív szankció érvényesítéséhez a hátrány bizonyítása nem terheli. A Ptk. 2:52. § (2) bekezdése lényegében egy megdönthető vélelmet állít fel amellet, hogy a jogsértő magatartás immateriális hátrányt okozott a sérelmet szenvedett személynek. Köztudomású tényként vehető figyelembe, hogy az a valótlan állítás, miszerint ötgyermekes családapaként fiatalkorú hölgyel folytatott viszonyt, alkalmas az irányába fennálló bizalom, politikai hitelességének rombolására.

[29] Hangsúlyozta, hogy az alperes bizonyíthatta volna, a jogsértéssel összefüggésben sérelemdíj megítélését indokoló nemvagyoni hátrányt nem szenvedett, illetve kimenthette volna magát a felelősség alól annak bizonyításával, hogy magatartása nem volt felróható, azonban mindezt meg sem kísérelte. Az alperes állítása a közvélemény szerint súlyosan elítélendő, társadalmi megítélését rombolta, így az igényelt sérelemdíj különösebben részletes indokolást nem is igényel.

[30] Az alperes nem csupán valótlan, hanem kifejezetten sértő állítást tett róla, melynek türéseire közszereplőként sem köteles; mindemellett kifejezetten magánéletét érintő hazugságot állított célzatosan. Magatartásának felróhatósága kiemelkedő volt.

[31] A sérelmezett közlés azonos időszakban, eltérő médiaplatformokon valóban megjelent, azonban más igényérvényesítése során nem ugyanazokat a hátrányokat jelölte meg, mint jelen perben. A perbeli cikk Vármegye2ben vált ismertté, az ott élők, a www.hirportal1.hu olvasói találkoztak vele először, s a valótlan állítás jogkövetkezményeiről csak ebben a perben lehet határozni. Az egyes sajtótermékek olvasótábora nem feltétlenül azonos, az írások különböző olvasókhöz jutnak el.

[32] Érvelt azzal is, a Btk. szerinti büntethetőségi akadály nem érinti a polgári jogi eszközrendszer alkalmazását.

[33] A felperes álláspontja szerint a politikai közbeszéd, a közügyek megvitatásának színvonalát éppen a jelen perben elbírálandó és ehhez hasonló, tömegesen előforduló közlések erodálják. Az alperesnek, mint sajtószervnek kiemelt felelőssége van abban, hogy a médiafogyasztókat valós tényekről, eseményekről tájékoztassa, s igyekezzon az általuk leírtak valóságtartalmát vizsgálni, kontextusát feltárni.

[34] Megjegyezte továbbá, nincs jelentősége annak, hogy az elévülési időn belül követelését mikor érvényesíti. A sérelemdíj a jogsértés bekövetkezésekor válik esedékessé, az annak mértékére vonatkozó körülményeket erre az időpontra figyelemmel kell értékelni. Mivel pedig a Ptk. 6:532. §-a értelmében a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes, ezért nem mellőzhető az alperes késedelmi kamat megfizetésére kötelezése. A jogsértő nem kifogásolhatja, ha a bíróság az elbíráláskori ár- és értékviszonyokat alkalmazza.

[35] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül elbírálván megállapította, hogy a fellebbezés lényegében nem alapos.

[36] Az ítéltábla mindenekelőtt rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés keretei között bírálta felül, és nem érintette annak a jogsértést megállapító rendelkezését.

[37] Az elégtételadásra vonatkozóan abból kell kiindulni, hogy a jogintézményben a személyiségi jogi szankciók erkölcsi jellege mutatkozik meg, célja megfelelő erkölcsi elégtétel adása a személyhez fűződő jogában sértett személynek, mely szubjektív jellegű megfogalmazással érhető el. Az adott esetben elegendő, ha az alperes sajnálkozását magánlevélben fejezi ki. Miként a Kúria 3/2024. Jogegységi határozatában kimondta, az elégtételadásra kötelezés szempontjából a sértett tudattartamának van jelentősége; a jogsértő szubjektív érzete, viszonyulása közömbös.

[38] A megfelelő elégtétel adásához nem szükséges ugyanakkor a megszólítás és az alperes képviselőjére jogosult személy megnevezése, ezért a kereset lényegét nem érintően az ítéltábla ebben a körben a Pp. 383. § (2) bekezdésére utalással az elsőfokú ítéletet akként változtatta meg, hogy a magánlevél szövegét az alábbiak szerint határozta meg:

„2022. július 25-én a hirportal1.hu portálon „Szexuális botrányok sorozata a Párt1ban” címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk Önről, hogy szexuális kapcsolatot folytatott egy fiatalkorú hölgygel. Ezen valótlan állítással megsértettük a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, ami miatt ezúton bocsánatot kérünk Öntől.”;

[39] A másodfokú bíróság megítélése szerint a törvényszék helytállóan kötelezte az alperest sérelemdíj megfizetésére, melynek mértékével ugyancsak egyetértett. Alapítván a fellebbezés az ítéletnek a késedelmi kamat megfizetésére kötelező részét érintően is.

[40] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság indokaival ebben a körben csupán annyiban nem értett egyet, hogy a sérelemdíj mértéke szempontjából jelentősége van annak, a jogsértő valótlan tényállításról mennyien szereznek tudomást. Az adott esetben nem volt vitás, hogy a www.hirportal1.hu internetes honlap célközönsége Vármegye2 lakossága.

[41] Nem vitásan a felperes politikusként közszereplő, így a kereset elbírálásakor nem hagyható figyelmen kívül a közéleti szereplők személyiségi jogának védelméről rendelkező Ptk. 2:44. §-a sem. Ennek (1) bekezdése értelmében a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja; azonban az nem járhat a magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. A Ptk. 2:44. § (2) bekezdése szerint a közéleti szereplőt a közügyek szabad vitatásának körén kívül eső közléssel vagy magatartással szemben a nem közéleti szereplővel azonos védelem illeti meg. Nem minősül ugyanakkor közügynek a közéleti szereplő magán- vagy családi életével kapcsolatos tevékenység, illetve adat [Ptk. 2:44. § (3) bekezdése].

[42] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

[43] A magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Mvtv.) 16. §-a az Alaptörvény hetedik módosításával kiegészített VI. cikkel való összhang megteremtése érdekében módosította a Ptk. felhívott 2:44. §-át, illetve azt a (2) és (3) bekezdésével egészítette ki. Az Mvtv. 16. §-ához fűzött miniszteri indokolás szerint a Ptk. módosítását a közéleti szereplők vonatkozásában is a magánélet fokozott védelme indokolta, mind a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogokat érintően, mind az ezen kívül eső körben. Az Mvtv. 9. § (1) bekezdése kifejezetten rendelkezik arról, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

[44] Az Alkotmánybíróság – miként az a 3210/2020. (VI. 19.) AB határozat [56] margóbekezdéséből kitűnik – a bíróságok kötelezettségeként fogalmazta meg, hogy esetről esetre, az adott ügy összes körülményének gondos mérlegelésével állapítsák meg, hogy a magánszféra, ezen belül a családi élet védelme méltányos egyensúlyba került-e a közérdeklődésre számot tartó ügy jelentőségével, vagy a közlésnek van-e olyan információs értéke, mely előmozdítja a közéleti vitát. Az alapjogok ütközése az Alaptörvény hetedik módosítása után sem kizárt, azaz számot kell vetni azzal, hogy az érintett magánszférája egyensúlyba került-e a közérdeklődésre számot tartó ügy jelentőségével, hírértékével. A magán- és családi körben történt események nem mindig és minden körülmények között tartoznak a magánélet védelme alá, a magánélet védelméhez fűződő jog is ütközhet más alapjoggal, amit a korlátozás szükségességének és arányosságának prizmáján keresztül kell összevetni (Kúria Pfv.IV.20.138/2024/4. számú ítélete [19]).

[45] Egy párt politikusának házasságon kívüli, fiatalkorú hölgygel folytatott szexuális kapcsolata az eset körülményeihez képest lehet közéleti vita tárgya, de azokat a célzatos, ismétlődő állításokat, amelyekről a közlő tudja, vagy tudnia kell, hogy valótlanok,

illetőleg valóságukat bizonyítani nem tudja, a jog nem védi. Az adott esetben az alperes nem értékítéletet fogalmazott meg, hanem a felperes magánéletére vonatkozó tényállítást tett, melynek igazságtartalma ellenőrizhető. Közlése a közéleti vitához nem járulhatott hozzá, az előzményekre is figyelemmel kifejezett célja az érintett politikusi hitelességének rombolása volt.

[46] Helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság abban, hogy nem igényel külön bizonyítást, ha egy házasságban élő többgyermekes emberről széles nyilvánosság előtt megalapozatlanul állítják, hogy fiatalkorú hölggyel folytatott intim viszonyt, az sérti jó hírnevét, s alkalmas arra, hogy társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja (Kúria Pfv.IV.20.336/2024/6. számú ítélet [62]). Mindemellett a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésének az a szabálya, miszerint a jogsértés tényén kívüli további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges, a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a nemvagyoni sérelmet szenvedett személyt.

[47] Az ítéltábla leszögezi: a sérelemdíj egyrészt a személyiségi jogsérelem tekintetében kompenzációs szerepet tölt be, másrészt a hasonló jogsértések megelőzése érdekében magánjogi büntetésnek is tekinthető (Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.002/2017. [33] – megjelent: BDT2018. 3821.). Ez utóbbi funkciót nem automatikusan kell ugyan figyelembe venni (Kúria Pfv.III.20.104/2024/5. számú ítélet [48] – megjelent: BH2024. 182.), azonban a jogsértés súlyát, ismétlődő jellegét és a felróhatóság magas fokát számításba véve jelen esetben az igényelt 1.500.000 forint sérelemdíj nem eltúlzott. Mivel a polgári jog és a büntetőjog rendeltetése eltér, a sérelemdíj meghatározásakor annak jelentősége nem lehetett, hogy a büntetőjog az adott állítást tilalmazza-e.

[48] Nem releváns az sem, hogy az elévülési időn belül a keresetlevelet a felperes mikor nyújtotta be (Kúria Pfv.IV.20.336/2024/6. számú ítélet [70]), illetőleg, hogy az elbírálás időpontjában a közlés aktualitása már kétségkívül halványult. Kiemelendő végül, hogy a Ptk. 6:352. §-ából fakadóan, melynek értelmében a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes, a jogsértő közlés megtörténtekor a felperes sérelmet és köztudomásúan hátrányt szenvedett, azaz egyik oldalról az elévülési idő ekkor indult meg, másrészt az alperes késedelmi kamatot a cikk megjelenését követő naptól köteles fizetni.

[49] Mindezek miatt a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének fellebbezett rendelkezéseit az említettek szerint a Pp. 383. § (2) bekezdésére utalással helybenhagyta.

[50] Észlelte ugyanakkor az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a per tárgyának értékét tévesen határozta meg.

[51] A Ptk. 2:51. § (1) bekezdése a)-e) pontjaiban foglalt igények egymással és a Ptk. 2:52. §-a szerinti sérelemdíjjal együtt érvényesítve a Pp. 173. § (1) bekezdése alapján valódi tárgyi keresethalmazatot alkotnak, figyelemmel a háromtagú pertárgy fogalomra (tényállítás, jogállítás, kérelem).

[52] A Pp. 21. § (1) és (5) bekezdései értelmében a per tárgyának értéke a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értéke. Ha egy vagy több fél a perben több követelést,

illetve jogot érvényesít, a pertárgy értékének számításakor ezeket össze kell adni. Szemben a korábbi szabályozással, az Országgyűlés az Itv.-t módosító 2019. évi LXXXI. törvény 1. §-ával hozta összhangba. Az illeték alapját tehát – az Itv. 40. § (1) bekezdésére is tekintettel – az egyes önálló keresetek pertárgy értékei egybeszámításával kell meghatározni. Mivel a felperes a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének a) és c) pontjaira alapítottnan is terjesztett elő keresetet, az Itv. 39. § (3) bekezdésének b) és c) pontjai értelmében az illeték alapja 2×600.000 forint = 1.200.000 forint, amihez az érvényesített sérelemdíj összegként 1.500.000 forintot kell hozzáadni. Így az illeték alapja összességében az elsőfokú eljárásban 2.700.000 forint, azaz a feljegyzett kereseti illeték 162.000 forint.

[53] A Pp. 383. § (6) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem, csatlakozó fellebbezési kérelem, és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül, hivatalból határoz a le nem rótt illeték, valamint az állam által előlegezett és meg nem térült költség megfizetéséről. Ezért az ítélőtábla – ugyancsak a Pp. 383. § (2) bekezdésére hivatkozással – a felperes által fizetendő kereseti illeték összegét 144.000 forintra felemelte.

[54] Az ítélőtábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján – hivatkozással a Pp. 81. § (1) és 82. § (3) bekezdéseire, továbbá a fellebbezési eljárásban már alkalmazandó, az ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (2) és 5. § (1) bekezdésére is – kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest, hogy a Pp. 344. § (1) bekezdése szerinti tizenöt nap teljesítési határidőben fizesse meg a felperesnek az általa felszámított összeggel azonosan 67.500 forint + ÁFA = 85.725 forint másodfokú perköltséget (ügyvédi munkadíjat).

[55] A Pp. 101. § (1) bekezdésére és az Itv. 46. § (1) bekezdésére figyelemmel az ítélőtábla az alperest a feljegyzett 168.000 forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére is kötelezte az államnak.

[56] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Győr, 2025. június 18.

Dr. Lezsák József s. k.

Dr. Szabó Péter s. k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró